

Sygn. akt I C 1577/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy P. w W. I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Julita Wyrębiak - Romero

Protokolant: Ewelina Nikodemka

po rozpoznaniu w dniu 08 czerwca 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W.

przeciwko S. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. B. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. kwotę 8.808,54 zł (osiem tysięcy osiemset osiem złotych pięćdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 5.393,29 zł (pięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote dwadzieścia dziewięć groszy) od dnia 01 marca 2014 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że od dnia 01 stycznia 2016 roku wysokość odsetek nie może przekraczać wysokości odsetek maksymalnych;

II. przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla pozwanego S. D. K. wynagrodzenie w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) i nakazuje je wypłacić Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Południe w W. z zaliczki wniesionej przez powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. w dniu 09 września 2015 roku i wpisanej pod pozycją „d” 656/15;

III. zasądza od pozwanego S. B. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. kwotę 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1577/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 marca 2014 roku powód (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W., wniósł przed Sądem Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie o zasądzenie od pozwanego S. B. kwoty 8.808,54 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 5.393,29 zł od dnia 01 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych (pozew, k. 1).

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 10 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie zasądził od pozwanego na rzecz powoda zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty, k. 7).

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty z dnia 10 kwietnia 2014 roku i przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi (postanowienie, k. 12).

Zarządzeniem z dnia 24 listopada 2015 roku tutejszy Sąd ustanowił kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego S. B. w osobie pracownika tutejszego Sądu (zarządzenie, k. 62).

Na rozprawie w dniu 08 czerwca 2016 roku kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniosła o oddalenie powództwa (protokół, k. 92).

Do zamknięcia rozprawy, stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2009 roku pozwany S. B. zawarł z powodem (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. umowę kredytową na zakup towarów i usług nr (...). Pozwany zobowiązał się na podstawie tej umowy do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu (umowa, k. 25).

Pozwany nie uiścił należności z wymienionej umowy, a w księgach bankowych powoda figurują wymagalne wierzytelności w wysokości 8.808,54 zł. Na zadłużenie to składają się: kapitał w wysokości 5.393,29 zł, odsetki umowne w kwocie 3.340,25 zł oraz koszty banku w kwocie 75 zł (bezsporne).

Do dnia dzisiejszego pozwany nie uregulował powyższych należności (bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty z tytułu przysługującej mu należności wynikającej z niespłacenia przez pozwanego zobowiązań wynikających z umowy kredytowej.

Zarówno istnienie wierzytelności jak i jej wysokość nie zostały zaprzeczone przez stronę pozwaną, zatem Sąd uznał je za bezsporne na podstawie art. 230 kpc, zgodnie z którym, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Należy wskazać, iż powód dołączył do pozwu dokumenty świadczące zarówno o zawarciu umowy z pozwanym – umowę o kredyt z dnia 10 lipca 2009 roku, jak i wyciąg z ksiąg bankowych oraz wezwanie do uregulowania zaległości wskazujące na wysokość zadłużenia pozwanego. Treść tych dokumentów nie była kwestionowana przez stronę pozwaną, a Sąd uznał ją za wiarygodną.

Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232, art. 3 kpc, art. 6 kc). Art. 6 kc określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76). W myśl zatem ogólnych zasad na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia istnienia roszczenia i jego wysokości, czemu też powód podołał. Jednocześnie pozwany na żadnym etapie postępowania nie zaprzeczył zasadności roszczenia ani też jego wysokości. W tym stanie rzeczy Sąd uznał powództwo za zasadne w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc. Powód wygrał proces w całości, stąd pozwany winien ponieść jego koszty. Na koszty procesu poniesione przez powoda składały się: opłata od pozwu w wysokości 300 zł oraz koszt ustanowienia kuratora dla osoby nieznanego z miejsca pobytu – pozwanej w kwocie 1.200 zł. Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z dnia 9 grudnia 2013 r.) wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej "kuratorem", nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie,

a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Na podstawie zaś § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, wynagrodzenie kuratora wynieść winno 1.200 zł. Jednocześnie w pkt. II wyroku Sąd nakazał dokonać wypłaty wynagrodzenia kuratorowi.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przywołanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.